

ПРЕС КЛИПИНГ

19. април 2018.

НАСЛОВИ

Најнижа пензија 7,5 пута мања од највише (стр.3)

Тате неће породилско(стр.4)

КАКО ДА НАС БУДЕ МИЛИОН ВИШЕ Владимир Јелић: Недостаје нам вера у боље сутра(стр.5)

ЖИВОТНА ПРИЧА БРАТИСЛАВА МИЛАНОВИЋА: Како је бравар из Крагујевца довео "Сименс"(стр.5)

НЕМЦИ ОТВАРАЈУ ФАБРИКЕ У СРБИЈИ У четири компаније још 4.000 РАДНИХ МЕСТА(стр.6)

Министарка Дејановић: Инспекција ће контролисати послодавце, мајке имају право да не раде увече(стр.7)

Будућност синдиката(стр.8)

Брнабић: Од ИМК „14. октобар“ очекујем резултате(стр.11)

Уништили домаће грађевинце па увозимо Албанце(стр.12)

Отворена нова фабрика Хенкел у Крушевцу, 50 запослених(стр.13)

Агрокор наставља да послује од 15. јула(стр.14)

Најнижа пензија 7,5 пута мања од највише **Ј. Ж. СКЕНДЕРИЈА**

У Србији 16 пензионера прима чек од 106.189, а готово 260.000 добија до 14.338 динара. Пре умањења, поједини корисници имали месечно по 132.065

НАЈНИЖА пензија у Србији износи 14.338 динара и у односу на износ који месечно стиже кориснику највишег чека од 106.189 динара, она је мања око 7,5 пута! Разлика је пре примене Закона о привременом уређивању начина исплате пензија била и већа, чак девет пута. На списку Фонда ПИО фонда таквих пензионера је 16 и на њиховим решењима је пре умањења било исписано 132.065 динара.

Према статистици Фонда у најгорем положају су пољопривредни пензионери, чији је новчаник месечно "дебљи" за тек 11.272 динара! Мање од гарантованог пензијског минималца добија 156.000 најстаријих, док је 103.000 оних који морају да се задовоље најнижим износом. Рачуница говори да од укупног броја пензионера чак 17 одсто живи на минималцу.

У Фонду објашњавају да се према одредбама закона, најнижи износ пензије у осигурању запослених и самосталних делатности ванредно усклађује од 1. јануара 2011. године за проценат којим се обезбеђује да учешће најнижег износа за јануар 2011. у просечној заради без пореза и доприноса запослених у Србији у 2010. години буде веће за један процентни поен у односу на учешће најнижег износа пензије исплаћене за 2010. годину у просечној заради запослених у тој години. Овако усклађен износ даље се усклађује у складу са овим законом.

- Најнижи износ старосне, односно инвалидске пензије за осигуранике пољопривреднике утврђује се у износу од 9.000 динара на дан 1. јануара 2011. године - кажу у ПИО. - Ако најнижи износ пензије исплаћене у осигурању запослених за претходну годину износи мање од 27 одсто од просечне српске зараде, за кориснике у осигурању запослених и у осигурању самосталних делатности најнижи чек ванредно се усклађује од 1. јануара текуће године за проценат којим се обезбеђује да се најнижи за претходну годину доведе на ниво од 27 одсто просечне плате у претходној години. Ова законска одредба се примењује закључно са 31. децембром 2015. године.

Право из пензијског и инвалидског осигурања по међународним уговорима остварују осигураници који су навршили део стажа у Србији, а део у другој држави с којом је Србија потписала и примењује уговор о социјалном осигурању. Права се остварују по националним законима који важе у свакој од тих држава.

ЧЕК ДИКТИРА БУЏЕТОД децембра 2015. године пензије, укључујући и најнижи износ пензије, усклађују се по Закону о буџетском систему. Највиши износ пензије одређује се тако што лични коефицијент не може износити више од 3,8.

У случајевима да подносилац захтева испуњава услове за признавање права на пензију само на основу стажа навршеног код нас, утврђује се право на такозвану самосталну пензију. Ако нема довољно стажа у Србији да би било признато право на пензију, сабирају се и периоди осигурања навршени у држави уговорници, уколико се не преклапају са периодима стажа у Србији. На тај начин утврђује се право на такозвани сразмерни део пензије. У том случају Фонд исплаћује пензију само за део стажа који је остварен по нашим прописима.

У случају најнижег износа пензије, осигуранику који је остварио право на инострани део пензије, према међународном уговору припада разлика до најнижег износа пензије ако му је

износ, утврђен по Закону о ПИО, и иностране пензије обрачунате према важећем девизном курсу на дан остваривања права, мањи од износа најнижег чека одређене законом.

ПРЕБИВАЛИШТЕ

Пребивалиште не утиче на износ пензије, укључујући и најнижи износ пензије. Међутим, у складу са одредбама међудржавних уговора о социјалном осигурању не обезбеђује се трансфер најнижег износа пензије у поједине државе уговорнице.

Тате неће породилско

Ј. Ж. СКЕНДЕРИЈА

Само око 300 мушкараца у нашој земљи одсуствује с посла ради неге свог детета. Ђукић Дејановић: Циљ јачање улоге оца у нези, одгоју и васпитању детета

ТАТЕ у Србији још нису спремне да преузму на себе бригу о потомству, бар тако показују незванични подаци. Тек око 300 њих тренутно је посао заменило за промену пелена, борбу са грчевима и првим зубићима. Када ступи на снагу Закон о финансијској подршци породицама са децом, знаће се тачан број очева који ће после трећег месеца, односно по истеку породилског боловања мајке, неговати своје наследнике.

Нису наши очеви затровани предрасудама, нити оптерећени стереотипима, већ им у прилог не иде процедура. Наиме, да би отац користио своја права предвиђена законом, он мора да буде у радном односу, да је мајка спречена да се стара о детету или га је напустила.

- По доступним подацима, али и према резултатима који произилазе из нашег истраживања о усклађивању рада и родитељства, заиста мали број очева користи законом омогућено право на одсуство ради неге детета - каже Славица Ђукић Дејановић, министар без портфеља задужена за демографију у популациону политику. - Разлог лежи, између осталог и у културолошким обрасцима који у нашој земљи преовлађују, а по којима је мајка та која је одговорна за бригу о детету.

Циљ нашег кабинета јесте јачање партнерских односа унутар породице и јачање улоге оца у нези, одгоју и васпитању детета, а он је предвиђен и новом стратегијом за подстицање рађања. Новим законским решењима однос према родитељству се полако мења и поставља мушкарца у нове друштвене оквире, али су његови ефекти још увек веома слаби.

РАД ПОД ПРИТИСКОМ ПОСТОЈЕ земље у којима се благонаклоно гледа на оне који су се одлучили да узму породилско одсуство. Примера ради, у Шведској се то чак уписује и у биографију и уважава као предност када се тражи неки други посао. Шведска је још 1974. године увела "родитељско" одсуство уместо "материнског". Сматра се да је мушкарац који проведе више од 60 дана сам са дететом идеалан кандидат за рад под притиском и стресом.

- У 2017. години, преко Секретаријата за социјалну заштиту Београда, накнаду зараде за време одсуства са рада ради неге детета користило је 79 очева, што је за 10 више него у 2016. години, када је ово одсуство користило 69 очева - каже Наташа Станисављевић, градски секретар за социјалну заштиту. - Од почетка 2018. до данас поднето је 10 захтева.

Право на ово одсуство траје од истека породилског одсуства, односно од трећег месеца до навршених 365 дана од рођења детета, за прво и друго дете, или две године за треће, четврто и свако наредно дете. Ово право може користити један од родитеља, на основу међусобног договора. Када отац преузима одсуство, подноси послодавцу захтев уз који прилаже извештај о привременој спречености за рад (дознаку), међусобни договор супружника у писаној форми и потврду издату од стране супружног послодавца у којој се наводи период у којем је супруга користила породилско одсуство и одсуство с рада ради неге детета и када је почела да ради.

- На основу поднетог захтева и наведене документације, послодавац доноси решење којим одобрава запосленом одсуство с рада у траженом периоду и доставља Секретаријату за

социјалну заштиту захтев за накнаду зараде, са прописаном документацијом - каже Станисављевићева. - Услов за остваривање права на одсуство ради неге детета оца је да је мајка детета у радном односу. Отац може да користи право на ово одсуство и кад мајка напусти дете, умре или је из других оправданих разлога спречена да користи то право (издржавање казне затвора, тежа болест...).

Родитељи одсуство могу да користе наизменично.

КАКО ДА НАС БУДЕ МИЛИОН ВИШЕ Владимир Јелић: **Недостаје нам вера у боље сутра**

В. Н.

Најважније што једна влада или државни менаџмент може да уради јесте да омогући редовне и веће зараде, а самим тим и ведрију будућност, а грађани ће сами да планирају и стварају породицу

БРОЈНЕ акције које држава преузима да би повећала број новорођених сматрам крајње небитним јер не верујем да такве врсте исплата могу да поправе нашу демографску слику. Најважније што једна влада или државни менаџмент може да уради јесте да омогући редовне и веће зараде, а самим тим и ведрију будућност, а грађани ће сами да планирају и стварају породицу. Важна је, дакле, вера у боље сутра, а чини ми се да нам то управо недостаје.

ЖИВОТНА ПРИЧА БРАТИСЛАВА МИЛАНОВИЋА: Како је бравар из Крагујевца довео "Сименс"

М. ЂОШОВИЋ

Братислав Милановић (56), спојио своју фабрику са немачким гигантом, а сад гради индустријски парк. Радио и као лимар, а стигао до властитог бизниса. Понос - делови за шинска возила

РАДНО искуство у металском комплексу, од лимара и бравара до власника фирме из те области, Братислав Милановић (56), оснивач компаније "Милановић инжењеринг" коју је преузео "Сименс", "испекао" је у Диселдорфу. Он и у том немачком граду има своју фабрику. Усавршавао се широм света, а онда је носталгија, како каже, учинила своје, па се са стеченим искуством вратио у родну Шумадију.

Делове за шинска возила произведене у компанији "Милановић инжењеринг" су тражили највећи светски произвођачи возова попут "Сименса", "Бомбардијеа", "Алстома"..., али је своју фирму, како каже, "унео у "Сименс". За званичнике и стручњаке та одлука је почетак правог индустријског препорода овог дела Србије.

Према Милановићевим речима, циљ за будућност је изградња индустријског и интелектуалног комплекса на простору села Собовица и Лужнице (недалеко од његовог родног села Доња Трнава), како би се ту створили предуслови да млади инжењери "имају могућност избора да остану у Србији и овде, у својој земљи, напредују и граде своју будућност".

- Одлука да своју фирму, коју сам дуго праврио и неговао, унесем у велики "Сименс", била је једна од најтежих у мом животу - каже Милановић. - То сам урадио због младих у целој Србији. Желим да остану овде, да се овде образују, раде и усавршавају. "Сименс" ће им то омогућити. Долазак те фабрике је круна свега што сам у животу радио, а наш највећи ресурс су људи. Шумадија ће по индустријском парку који се гради постати препознатљива у свету. Посебно ћемо водити рачуна о енергетској ефикасности и животној средини. Довешћемо овде најпоузданије партнере, али овај амбијент мора бити сачуван.

Колико ужива у амбијенту завичаја, можда најбоље говори податак да је већ најавио да ће на врху управне зграде саградити кафану, "одакле ће да се види цела Шумадија".

Крагујевац је напустио као десетогодишњак. Родитељи су га одвели у Бон, где је завршио основну школу и југословенску гимназију. Школе које су похађала деца наших дипломата и такозваних гастарбајтера нису ускопрофилисале занимања, а формално образовање није наставио на студијама. Обучавао се у више фирми металске струке - све док није отворио сопствену. После првог покушаја - неуспех. И са следећом фирмом - исто. Са трећом му се, како каже народ - посрећило.

Половином деведесетих започиње озбиљнији посао. Већ 2000. године отвара предузеће у Србији, а у закупљеној хали пољопривредне фарме у Собовици производи пумпе за воду. Скоро деценију касније започиње и производњу делова за шинска возила. Сада најављује да ће први објект у оквиру индустријско-технолошког комплекса "Минд парк" бити завршен у октобру, а да ће са производњом почети у новембру.

- Комплекс ће се уклопити у природу Шумадије - каже Милановић. - Водићемо рачуна и о потребама запослених. У склопу парка биће изграђен вртић за децу запослених, као и дијагностички центар са најсавременијом технологијом. На тај начин желим да се захвалим целом овом крају и људима који у њему живе.

БЕЗ СУБВЕНЦИЈА

ДРЖАВА није директно субвенционисала долазак "Сименса", али је у инфраструктуру зоне уложила 870 милиона динара. Званичници града су раније најавили да ће у тој зони у наредних пет година посао добити и до 7.000 људи.

НЕМЦИ ОТВАРАЈУ ФАБРИКЕ У СРБИЈИ У четири компаније још 4.000 РАДНИХ МЕСТА

Слађана Гаврић

Само четири немачке компаније на челу са фирмом ЗФ из Фридрихсхафена, глобалним лидером у технологији погона и шасије, отварањем фабрика у Србији уложиће више од 250 милиона евра и запослити укупно 4.000 радника у Србији.

Немачка је већ избила на прво место по обиму спољнотрговинске размене са Србијом, која је у 2017. износила око 4,4 милијарде евра. Најснажнија земља ЕУ инвестирала је у Србију око 2,2 милијарде евра и до сада отворила 45.000 радних места. Немачки привредници настављају да улажу у Србију, а томе у прилог највише иде недавна најавна доласка компаније ЗФ из немачке покрајине Баден-Виртемберг, која ће отворити фабрику у Панчеву.

Према најави српских званичника, ЗФ ће у Панчево инвестирати укупно 160 милиона евра и запослити више од 1.000 људи. Како сазнајемо, Немци ће у Панчеву у индустријско-пословној зони изградити комплекс укупне површине 25.000 квадрата на земљишту од 10,8 хектара. У првој фази очекује се 540 радних места, а касније још око 500. У Панчеву је планирана производња осовина за електрични погон, мотора са електричном вучом, електронике мењача и слично.

Поред ове инвестиције, велики немачки произвођач резервних делова за ауто-индустрију „Форверк аутотек“ изградиће свој погон у Чачку. Инвеститор планира да запосли 1.000

радника и инвестира око 50 милиона евра. „Форверк аутотек“ је велики добављач и произвођач за „Ауди“, „Дајмлер“, „Фолксваген“, „Порше“, „Крајслер“ и BMW.

Такође, „Сименс“, који има фабрику ветрогенератора у Суботици, најавио је отварање још једне фабрике у индустријском парку у Крагујевцу. Према најавама из ове компаније, ту ће се правити вагонски и трамвајски делови за шинска возила „Сименса“. Вредност овог улагања није позната, а очекује се да „Сименс“ у Крагујевцу отвори неколико стотина нових радних места.

Још један дуго најављивани немачки инвеститор, трговински ланац „Лидл“, у току ове године отвориће првих 10 од укупно 15 објеката широм Србије. Они ускоро завршавају и изградњу дистрибутивног центра у Новој Пазови. „Лидл“ је недавно расписао конкурс за запошљавање 1.000 радника у неколико градова.

О значају немачких инвестиција говорио је и потпредседник немачко-српске привредне коморе Бојан Предојевић. Он је нагласио за РТС да је долазак компаније ЗФ велики комплимент за Србију.

- Реч је о компанији из аутомобилске индустрије, а та индустрија је изузетно јака у Немачкој. То је велики комплимент за Србију јер та компанија има приходе веће од појединих земаља у региону и свету - рекао је Предојевић.

Он је веома позитивно оценио недавну посету немачких привредника из Баден-Виртемберга Београду.

- Ова посета је поред економских разлога и политички битна јер показује да је Србија сигурна пословна дестинација за улагање. То је кључни услов јер нико не жели да инвестира ако та инвестиција није сигурна. Политичка стабилност је један од најбитнијих параметара - навео је Предојевић.

Директор Немачко-српске привредне коморе у Србији Мартин Кнап истакао је да је немачка покрајина Баден-Виртемберг једна од најбогатијих покрајина у Немачкој, а да су компаније из ове покрајине лидери у свету.

Брнабић: Најважнији економски партнери

Премијерка Србије Ана Брнабић присуствовала је јуче заједничкој комисији Србија - Баден-Виртемберг и поручила да је та немачка покрајина један од наших најважнијих економских партнера. Она је истакла да су односи Србије са Баден-Виртембергом од изузетног значаја за свеобухватну сарадњу са Немачком. Како је навела, Србија ће настојати да даље јача привредну сарадњу са немачком покрајином укључујући ширење постојећих инвестиција у Србији, али и нова улагања.

Министарка Дејановић: Инспекција ће контролисати послодавце, мајке имају право да не раде увече

Танјуг

Нове измене Закона о раду нису само везане за финансијску подршку породици већ ће дати неупоредиво већа овлашћења инспекцијама, рекла је у Прибоју министарка без портфеља у Влади РС задужена за демографију и популациону политику Славица Ђукић Дејановић.

„ Закон о раду је врло коректан и спада у врло модерне европске текстове када их анализирамо. Међутим наше инспекцијске службе а и негде страх мајки и родитеља да не изгубе позицију коју имају често их враћа корак назад у намери да ускладе рад и родитељство. Потребно је заштити труднице, породиле и мајке од дискриминације на послу, јер то није дозвољено” , наводи Ђукић Дејановић.

Према њеним речима послодавци ће морати да се навикну да користе Закон о раду који каже да мајка има право до треће године, да не ради поподневну и трећу смену.

Да има право да тражи да ради од куће, да ради повремене и привремене активности које ће послодавцу одговарати.

„ Све то стоји у закону и ту нормативу не треба мењати. Треба навићи инспекције и послодавце на то, и то је један од задатака кабинета на чијем сам челу у Влади”, наводи она.

Министарка без портфеља Славица Ђукић Дејановић боравила је данас у радној посети општини Прибој где је са челницима локалне самоуправе причала о конкретним питањима око помоћи младим људима, како би их стимулисали да постану родитељи фреквентније него што је то било до сада.

Председник општине Прибој Лазар Рвовић рекао је да подржава програм Владе о популационој политици.

Ђукић Дејановић: Више неће бити дискриминаторског односа

Министарка Ђукић Дејановић разговарала је данас у Прибоју, који има поражавајућу демографску слику са тек 7 рођених беба на хиљаду становника и 14 умрлих особа, о начинима како да се уз националне програме реализују и локални за подстицање наталитета.

“ Општина Прибој и сада из скромног локалног буџета издваја 22 милиона динара за стимулисање материнства, али та помоћ мора бити већа и спроводити се комплементарно са националним програмом популационе политике” , рекла је Ђукић Дејановић.

“ Дејановић и најавила да ће њено министарство обезбедити средства за бољи смештај најмлађих у вртићима.

Директорка Предшколске установе Невен у Прибоју Јасна Којадиновић истакла је да је тренутно у вртићима има 563 деце, што је више у односу на претходне године, а на листи чекања је још 45 прибојских малишана.

Председник општине Лазар Рвовић нагласио је да Прибој подржава програм популационе политике Владе Републике Србије и навео да је и помоћ у решавању питања одрживости ФАП-а и отварање Слободне зоне оно што ће допринети бољој демографској слици Прибоја.

ПЕШЧАНИК

Будућност синдиката

Синдикати су у озбиљној кризи, свугде у свету. У Србији се додатно може говорити о појединим синдикатима који не заступају интересе радника, чланства, чак ни основне принципе синдикализма. Они су административна тела, често усмерена ка задовољењу партикуларних интереса руководећих људи. Поверење у синдикате због тога опада, као и ниво чланства, што последично значајно смањује и финансијску снагу синдиката. Сразмерно опадању броја запослених са синдикалним књижицама, повећава се број оних с партијским. Иако једно друго не искључује формално, фактички се партија на власти (која год била) од стране радништва посматра као супститут за синдикате, преко којег се (потенцијално) може доћи до задовољења индивидуалних интереса. Колективни дух слаби, као и осећај солидарности, који је готово искорењен.

С једне стране, иако већина активних синдиката заиста жели нешто да уради на побољшању све горег положаја запослених, мало тога им полази за руком – нарочито на макронивоу – док на микронивоу успех зависи од фактора који су често ван домета утицаја синдикалаца. Синдикати су поднормирани и самим тим ограниченог домета активности. Синдикални

представници су незаштићени. Иако их формално закон штити, у пракси је правда често недостижна због различитих ванправних уплива у правосуђе.

Све ово забрињава и изазива сумњу да се синдикати у тренутном стању организације и деловања могу супротставити набујалом државном интервенционизму на страни послодаваца, то јест такозваних „страних инвеститора“. С друге стране, не постоји алтернатива синдикалном организовању – било каква друга „оригинална“ идеја се своди на синдикате у некој другој форми. Због тога се оправдано може поставити питање: да ли је могуће организovati ефикасан синдикат у оквирима постојећих правила? Да би такав синдикат постојао, морао би да превазиђе постојеће проблеме, али да при томе остане у правном оквиру који му је задат.

Такав синдикат је теоријски могућ. У питању је концепт који се даље може разрадити и кориговати различитим елементима реалности и теренских искустава.

Синдикат би најпре требало издвојити од послодавца: физички, финансијски, на сваки могући начин. Због тога се може приступити оснивању синдиката који би функционисао на нивоу локалне самоуправе и обухватао запослене у једној општини, граду, градској општини (без обзира на то код којег послодавца су запослени). На овај начин се ствара централизован, али истовремено диспергован синдикат. Постоји једна централа за целу територију, која синдикату омогућава да функционише, а синдикалним представницима пружа сва средства за рад. Централа доноси одлуке које се тичу функционисања синдиката у целини, док синдикални представници код послодаваца имају слободу рада, унутар основних начела рада синдиката и принципа синдикализма. Синдикат делује на нивоу локалне самоуправе, док су његови чланови активни код различитих послодаваца.

Оваква идеја организовања има неколико предности:

– Синдикат је физички измештен ван просторија послодавца, што омогућава и мањи притисак на синдикалне представнике.

– Синдикат је измештен и од недозвољеног финансијског утицаја послодавца, односно повластица синдикалним представницима. Повластице било којег типа нису дозвољене.

– Синдикални чланови су и даље заштићени, и то без обзира на њихов број код конкретног послодавца. Синдикат своје чланове штити увек када се директно или преко синдикалног представника код послодавца запослени обрати централа за заштиту, савет, помоћ.

– Синдикат више нема у примарном фокусу репрезентативност код појединачног послодавца. Ако је постигне, то је одличан резултат и свакако се иницира колективно преговарање. Примарни циљ је, међутим, масовност чланства без обзира на то одакле долази, као и репрезентативност на нивоу локалне самоуправе у којој је основан. Колективним уговором на нивоу града или општине може се постићи доста за запослене на целој територији, више него фокусирањем снаге само на оне послодавце код којих се може доћи до репрезентативности на микронивоу.

Важне одлике рада у таквом синдикату биле би солидарност и волонтирање. Чланови синдиката, укључујући и синдикалне представнике, били би дакле волонтери који свој синдикални посао раде без додатне накнаде, у оним часовима који су законом одређени као плаћено одсуство према Закону о раду, односно у своје слободно време. Ако нас је нечему научио штрајк у Фијату, то је да обраћање сваком појединачном запосленом са јасно одређеном платформом и захтевима према послодавцу, када је реч о ентузијазму и иницијативи, даје далеко боље резултате него „класични“ синдикални активизам који се губи негде између запаљивих говора у јавности и административно-политикантског приступа када су конкретни предлози упућени ка послодавцу. Једини професионални чланови синдиката, они који су запослени у синдикату и примају зараду, јесу чланови руководства синдиката, односно запослени у другим службама синдиката у централа.

Основне функције синдиката су борбене и свODE са на две – правна помоћ и штрајкачки фонд.

Правна помоћ се пружа свим члановима синдиката у најширем смислу, без изузетака. Она укључује све врсте правне помоћи – од примарне (пружање правних савета и мишљења) до секундарне (писање поднесака и заступање у свим врстама поступака, судским и вансудским). Синдикат на ово има законско право, уз пристанак лица које му се обраћа.

Штрајкачки фонд је највећа инвестиција синдиката. Он се мора пунити као примарни расход синдиката, нарочито у почетку његовог рада. Идеалан штрајкачки фонд, у којем постоји довољно средстава да се на нивоу минималне зараде финансира штрајк свих чланова синдиката истовремено у трајању од (минимум) месец дана, готово је незамислив у садашњим условима. Отуда се штрајкачки фонд мора посматрати у најширем смислу – то су укупна средства која би синдикат могао да усмери на запослене који штрајкују за време штрајка. Овакав приступ омогућава да, осим специфично опредељених средстава за штрајк, у масу за штрајкачки фонд уђу и неке друге финансијске позиције које одговарају радном ангажовању које није у нескладу са штрајком (на пример, учешће штрајкача на пројектима које синдикат у том тренутку реализује).

Колективно преговарање се врши на нивоу појединачних послодаваца, али пре свега на нивоу локалне самоуправе. Колективно преговарање није почетни примарни циљ синдиката, иако се, наравно, не одбија нити напушта као концепт. Уколико синдикат успе да испуни своје остале функције и омасови чланство, репрезентативност ће доћи као последица рада, а не обрнуто, како се данас углавном тежи.

Остале функције синдиката су солидарне и односе се на психолошку и социјалну подршку, друге социјалне активности, помоћ при тражењу посла или при преквалификацији/доквалификацији, солидарну новчану помоћ, друге солидарне облике помоћи. Синдикат може, у зависности од своје финансијске моћи, развијати различите идеје и покретати пројекте помоћи незапосленима, као и запосленим родитељима, другим рањивим категоријама запослених и слично. Основна филозофија оваквог синдиката јесте да буде „услужни сервис“ радних и социјалних интереса запослених, али и других чланова локалне заједнице, кроз реализацију традиционалних и нетрадиционалних функција синдиката.

Активност синдиката на локалу је посебно значајна, и то кроз волонтерски активизам као помоћ заједници. Овакве акције не само што представљају друштвено користан рад већ подижу и видљивост синдиката у срединама у којима је организован, те представљају концепт самопромоције синдиката ширем кругу људи. Врло често се локалне неформалне групе сусрећу са проблемима у реализацији микропројеката – уређење парка, дечјег игралишта, чишћење неког простора, реновирање заједничких просторија и слично... Подршка која није ничиме условљена не само што зближава чланове те заједнице са члановима синдиката већ и самим људима из синдиката улешшава простор који користе (они, или њихова деца, рођаци, пријатељи), и даје преко потребан осећај солидарности са заједницом. Синдикат при томе може радити и на укључивању послодаваца у ове пројекте, као и државних и локалних институција, уколико то желе да раде без маркетиншког и политичког оглашавања.

Чланство у синдикату није резервисано за запослене. Будући да је колективно преговарање склоњено из фокуса деловања синдиката, чланови могу бити сва лица која то желе – радно ангажована лица ван радног односа, пензионери, незапослени. Они неће улазити у „квоте“ репрезентативности, а чланарину ће плаћати према својим примањима и тренутној социјалној ситуацији.

Не постоји изричита законска препрека да чланови синдиката буду и она лица која нису у радном односу. Уколико се закон ипак буде тумачио рестриктивно, овим лицима се може дати дистинктивно различит статус „придружених чланова“, односно не мора им се наплаћивати чланарина, већ они могу помагати синдикат добровољним прилозима у складу са својим

могућностима. Свакако, не постоји ниједан законски основ да се овим лицима не пружи нека од помоћи из корпуса основних и осталих функција синдиката.

Описани синдикат од људи захтева посвећеност циљевима који су искључиво солидарни, никако партикуларни, и који претпостављају активизам и волонтирање у заједници. Ако се пође од чињенице да у Србији постоје људи који би прихватили синдикат заснован на изнетим начелима, тако да буде лишен индивидуалних интереса, а опет представља сервис који би штитио своје чланове, основна мана оваквог синдиката, пре свега, јесте у томе што је изразито скуп. Синдикат се финансира из чланарина. Законско ограничење је такво да то мора бити претежан, али никако и једини основ финансирања. Не постоји, дакле, препрека да се финансира и посредством пројеката, као и кроз међународну сарадњу. Међународна сарадња и увезивање са наднационалним синдикалним телима и иницијативама, као и другим синдиката у земљама Европе и света, мора бити једна од примарних активности синдиката, и то не само из лукративних побуда већ и ради изградње капацитета, преношења искустава, ради образовања синдикалних представника и најширег чланства, као и ради стицања угледа и статуса који превазилази локалне и националне оквире.

Нема законских препрека да синдикат сарађује са задужбинама, фондацијама, као и са организацијама цивилног друштва које деле циљеве синдиката и могу помоћи у било којем сегменту реализације функција синдиката. Синдикат у том циљу може и остваривати своје цијеве преко других, флексибилнијих облика организовања (као што су удружења грађана), где се може појавити као оснивач.

Коначно, модеран синдикат је политички активан. Ову активност реализује како преко оснивања политичке организације партије која делује на локалу (а временом може и проширити деловање) до сарадње са постојећим политичким снагама, ако их има и ако заслужују поверење синдиката. Синдикат има политичку платформу која је јасно профилисана и окренута левици, али се не ограничава идеолошки (не постоји искључивост социјалистичке, комунистичке, или било какве друге идеологије) и прихвата прагматична решења одакле год да долазе (а нарочито ослушкује гласове грађана на локалу, на којем примарно делује).

Изложени модел синдиката је остварив. Он је шокантан зато што претпоставља напуштање традиционализма у синдикалном деловању и окретање синдикализму као друштвеној ствари, као покрету људи на локалу који улажу у квалитет сопственог живота, али и живота заједнице која је центар њихових животних активности. Да ли је одржив, може се расправљати. Но, свакако представља легитимну алтернативну постојећој жабоквечини колективних права запослених која одумиру, док се индивидуална права масовно крше. Не треба заборавити на чињеницу да су индивидуална права створена из колективне борбе, и да се само кроз континуирану синдикалну борбу могу и заштитити. Нови концепт синдиката управо то нуди.

Danas.rs

Брнабић: Од ИМК „14. октобар“ очекујем резултате

Премијера Србије, Ана Брнабић, казала је данас у Крушевцу да је од некадашње фабрике ИМК „14.октобар“ остало тако мало, али да им сада добро иде и да очекује резултате већ у овој и наредној години.

Фонет/Ненад Ђорђевић

Чехословачка група је до сада потписала уговоре са 206 радника, добили су све лиценце које су им потребне од Министарства одбране и у наредна два месеца ће кренути даља производња-

рекла је премијерка. Додала је да ће она увек бити у контакту и са Министарством привреде и са Чехословак групом јер је, како је казала, Влади Србије важно да „14.октобар“ што пре стане на ноге и покрене производњу.

То је једна од тих производња која је важна за наш бруто друштвени производ. Пратимо то, као што пратимо и приватизацију Галенике, да видимо да ли инвеститори који су купили ове компаније стварно испуњавају оно што је било уговорено и обећано у процесу приватизације – рекла је она.

Казала је да „14.октобру“ добро иде када је у питању запошљавање људи и покретање производње, да им је Влада Србије и даље на располагању, те да очекује да се већ ове и наредне године виде резултати у односу на бруто друштвени производ Србије.

Одлазак српских радника на Запад, а не пад незапослености, како тврди Вучић, довели до потребе за страним зидарима

Уништили домаће грађевинце па увозимо Албанце

Србији недостаје радна снага у грађевинарству, али то тешко да има везе са смањењем незапослености о којој је јуче говорио председник државе Александар Вучић, гостујући на једној телевизији.

ФоНет/ Ненад Ђорђевић

То што је ових дана, како је рекао Вучић, на градилиштима по Србији слушао енглески, а не српски језик, јер на њима раде Албанци из Македоније и грађани Републике Српске последица је лоше приватизације и накарадне политике уништене грађевинске индустрије, тврде саговорници Данаса.

Уништавање грађевинске индустрије у нашој земљи, како каже потпредседник Грађевинске коморе Србије Горан Родић, траје најмање последњих 15 година.

– Сада ничу фирме које имају посла до годину, највише годину и по дана, људи одлазе напоље, нико неће остати овде да ради и наравно да ће онда доводити раднике са стране које ће морати да плате више него наше. Све ће се то одразити на посао, јер узимају се лоши радници и доћи ћемо до тога да на крају неће имати ко да нам одржава инфраструктуру – истиче Родић за Данас.

Проблем је, како каже, што су све велике грађевинске фирме уништене лошим приватизацијама, а домаће фирме нису добијале шансу за велике послове и нису могле да се квалификују за послове у иностранству.

– Само у Београду је у време када су постојали грађевински гиганти попут Комграпа, било неких 70.000 грађевинских радника, сада смо десетковани. Фирме су упропастили накарадном политиком и недомашинским односом према грађевинској индустрији која је могла да уз пољопривреду буде носилац развоја – напомиње наш саговорник.

Ако желимо да спасимо оно што је остало од ове индустрије, каже Родић, држава мора да слуша еснаф.

– Мора да постоји министарство само за грађевинарство које би слушајући еснаф припремило стратегију развоја, треба да се школовање прилагоди потреби струке. Овако бахат и охол однос према грађевинарству довешће до тога да не постојимо – напомиње Родић. Он напомиње како посла свуда у свету има и да ће га бити и да због тога треба домаћим фирмама давати послове у Србији, не би ли стекли референце и могли да конкуришу за велике послове у иностранству.

Председник Самосталног синдиката грађевинарства Саша Торлаковић тврди да је још пре пет година упозоравао да ћемо доћи у ситуацију да останемо без грађевинских радника, али и да није веровао да ће то тако брзо да се деси.

– Али десило се, добар део старијих радника отишао је у пензију, а оно нешто млађих радника отишло је трбухом за крухом. Све због тога што су радници мало плаћени. И док су послодавци

профите повећавали по шест или седам пута радницима су плате остајале исте – напомиње Торлаковић.

Како каже, можда не би тако било да је потписан грански колективни уговор јер се тада не би дешавало да радници имају плате испод републичког просека или што се често дешава да им се уплаћује минималац а да остатак примају на руке.

Торлаковић сматра да смо озбиљно закаснили са обнављањем грађевинске индустрије и да је велики проблем и то што су нестале грађевинске школе, односно смерови који производе квалитетне раднике. Тачан број грађевинских радника у Србији се не зна, али, како каже Торлаковић, податак званичне статистике да их је више од 115.000 у Србији нема везе са реалношћу.

– Све ово што се нама дешава већ се десило Румунима и Пољацима. И они су упошљавали раднике са стране јер су њихови отишли на запад. Тако је сада у региону, Хрватска нема довољно радника, ни Словенија, сада ни ми. Не знам где ћемо убудуће налазити раднике ако не решимо проблем – каже Торлаковић.

„Недостаје нам занатска елита“

Потпредседник Грађевинске коморе Горан Родић каже да нам тренутно највише недостаје занатска елита и то, пре свега, због тога што више не постоје школе које обучавају ученике за те занате.

– Фале нам све врсте грађевинских радника, али највише та занатска елита, то вам је оно кад уђете у стан па мајстори који се баве завршним радовима. Све је мање квалитетних мајстора, и то мало што их има одлазе јер су тражени по свету – истиче Родић.

Отворена нова фабрика Хенкел у Крушевцу, 50 запослених

Извор: Тањуг/Филип Краинчанић

Аутор текста:Бета

Отварање нове фабрике компаније Хенкел у Крушевцу је важно јер, осим нових радних места, значи и довођење нових технологија и знања, изјавила је у Крушевцу премијерка Ана Брнабић.

Она је рекла да очекује да ће компанија Хенкел, након отварања нове фабрике у Крушевцу, постати један од десет највећих извозника из Србије, што је један од разлога због којих је дошла у тај град.

Ана Брнабић је додала да је Хенкел друштвено одговорна компанија која је до сада у локалну заједницу инвестирала неколико стотина хиљада евра.

Она је рекла да ће Влада Србије бити на услузи, не само у стварању повољног амбијента, већ и у заједничким напорима да се види шта је потребно да се уради да Србија постане још конкурентнија и да отвори још радних места.

Амбасадор Немачке Аксел Дитман изјавио је да је Хенкел симбол све интензивнијих економских односа Немачке и Србије.

Он је подсетио да у Србији послује око 400 немачких компанија са 44.000 запослених, које су од 2000. године инвестирале две милијарде евра у Србију.

Дитман је додао да ће Немачка подржати Србију у спровођењу доследних реформи у области владавине права, неопходних за сигурно и стабилно пословање малих и средњих предузећа.

Нова фабрика је вредна 20 милиона евра и у пуном капацитету ће запошљавати нових 50 радника.

Хенкел у Крушевцу тренутно има 200 стално запослених, док се још око 500 људи ангажује преко агенција.

Агрокор наставља да послује од 15. јула

Аутор текста: Бета

Председник Привредне коморе Хрватске Лука Буриловић изјавио је да ће нагодба за руским банкама за концерн Агрокор омогућити да та компанија од 15. јула ове године неометано настави да послује.

Он је новинарима у Београду рекао да је потпредседница хрватске владе Мартина Далић боравила на Бледу, где је имала састанке с представницима привредника из Србије, Словеније и Босне и Херцеговине, на којем су сви били оптимистични због постизања договора.

Буриловић је рекао да ће договор бити реализован 15. јула, јер тада престаје да важи лекс специјалис о Агрокору.

"Најважније је да је постигнут договор и Агрокор ће после 15. јула наставити неометно да послује", рекао је Буриловић.

Према нацрту постигнутог споразума, Сбербанк и ВТБ банка, биле би релативно већински власници тог концерна, јер би имале између 30 и 46 одсто удела у власништву.

Обвезничари Агрокора имали би од 23 до 25 одсто компаније, домаће банке око десет одсто, а добављачи око осам одсто.

Влада Хрватске у Агрокор, који је имао финансијске проблеме, увела је принудну управу у априлу 2017. године. Тај концерн у региону запошљава око 60.000 људи.